

XXI. SZÁZADI KESERGŐ A XX. SZÁZADHOZ (Balladás borongás a barikádbajnokokért)

1956 ötvenedik évfordulójára

Kikoptatott Ősz – Madár nem járt e tájon – Csak akarat
Kigondolt álom – Aláperdülő emlékezet hol vér ragyog

Mert a tűrés igaztalan istrángja szerteoszlott – Kivérzett
elcsigázott ifjak úgy tántorogtak a megszűnt időben mintha
vándormadarak viharölben – ők mégis menve is maradtak

Macskakőnek eldobható rangnak – Ágyúötletléknek – Omló
vigasztalan vigasznak – Mert ölnek kik a hatalmukat érzik
elveszőnek – Mert uralkodni akarnak kik az egyenrangúság
egyetemén örökre elbuktak – És hiába szájalom és emlékezés

Anyák aranykönyve hiába – Vérucskos arcú gyermekem – Ha
gyermek ha ifjú egy nekem – Zokogásvirágom is százezer anyáé
Százezer visszhangnyi szitokszíromlásé – Anyák hite is hiába

**A szegénység a méltóságom – És hiába a méltatlan átkos árvaság
Ott fogok fényfohászként magasodni hazám mézgás homlokán**

Mert ott tündököl százezer anyának százezer gyermeke – Kik
a korral tüntettek a korért – Kiknek ugyanúgy a szegénység
volt a szégyene – Kiknek tudásteteme most az Országház oltára

Siratóéneke vagyok immár – Jókai-nagyasszony áldott magzata
oda – És oda megannyi lánctalp-ékszeres ifjú csoda – Kiknek
a szabadság szötte szederjes kinját – De kinek a léte kell ma
e Trianon-tarolta térbe(‘) – A Volt és a Van ugyanaz az Égben

Veresednek hullnak a közönylevelek – Fájdalomerezett csörgő
és csörgedező könnyszemetek – És temetőkert az egész ország
hol nem lehet soha mentség csak himnuszos végső vigyázálás

**Ha száműzetés a sorsom legyen harangos hitem a méltó árvaság
Ott fogok fényfohászként magasodni hazám mézgás homlokán**

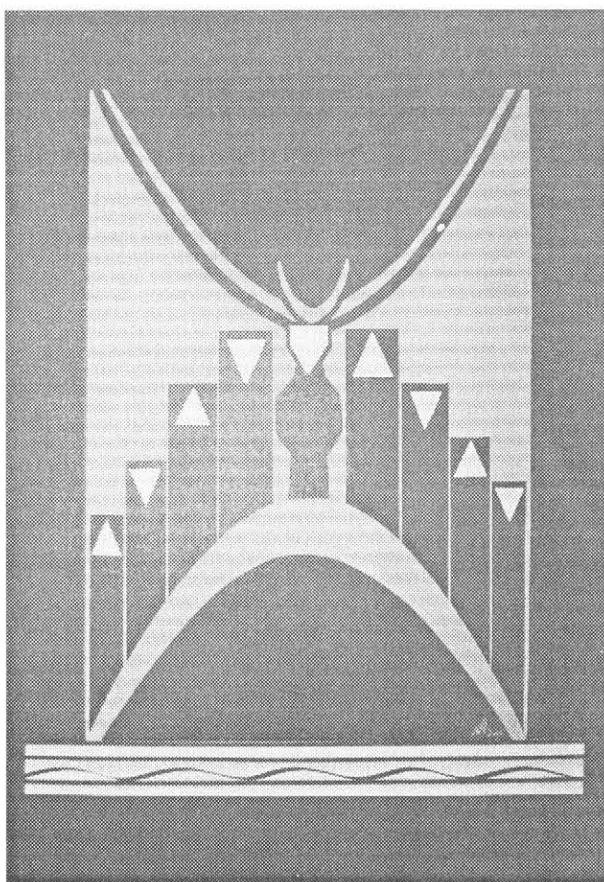
Mária Mária Mária – Suhogjon szerelmed záloga – Szellemi
kardunkat add vissza – Mária Mária Mária – Temess sírt

Ilyen hát a kegyetlenség kalodája – Ilyen az iszonyat glóriája
És hiába gyönyörű gyász – Hiába éteri ének – Harckocsi-habja
van a tengernyi szenvedésnek kárhozat-koloncos esdeklésnek

Mikor egy népet hányna kardélre a század – Ki meri megnyesni
a kivirágzó bitófákat – Jézus járma kell ide – És a gügyögő élet
csöpp hite – Hogy miénk már mindigre a megmaradás-medence
Kárpát-karéjló kenyérünk – Megdagaszt delelő Tér-Idő-Tenyerünk

Világba szétszórt Hazám – Százfelől figyelő Anyám – Világdajka
ki dadogva hajtja teremtményeit vissza a Szerelem-szülőföld hóka
hiánydarabjaira – Összefogás-örömét hinti el az öszre hullt hóba

**Ha teremtés a küldetésem legyen fogantatásom múltó árvaság
Ott fogok fényfóhászként magasodni hazám mézgás homlokán**
2006. május 16., Nap-hegy

Cantata profana I.